

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 30/05
23.02.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović i Vide Petrović-Škero, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tuženih "BB" i VV, radi ispravke netačno objavljene informacije, odlučujući o žalbi tuženih izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Čačku P. br. 4/04 od 20.12.2004. godine, u sednici veća održanoj 23.2.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba tuženih i POTVRĐUJE presuda Okružnog suda u Čačku P. br. 4/04 od 20. 12. 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Čačku P. br. 4/04 od 20. 12. 2004. godine, usvojen je tužbeni zahtev tužilje pa su obavezani tuženi "BB" i VV, kao glavni i odgovorni urednik "BB" da u smislu čl. 56. Zakona o javnom informisanju na strani 5. u prvom narednom listu "BB" objave, bez naknade ispravku netačno objavljene informacije "GG" i podnaslovom "DD", sa sledećim tekstom: "___", a sve ovo u roku od 8 dana od pravnosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja. Istom presudom obavezani su tuženi da tužilji solidarno naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 22.400,00 dinara.

Protiv navedene presude tuženi su blagovremeno izjavili žalbu zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 70. Zakona o javnom informisanju i čl. 365. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud je našao da žalba nije osnovana.

U postupku nisu učinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. Zakona o parničnom postupku, na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenju suda, prvotuženi je u svom listu br. 24 od 18. 6. 2004. godine objavio tekst sa naslovom "GG" i podnaslovom "DD", u kojem tekstu je objavljena informacija sa sednice Izvršnog odbora ĐĐ, na kojoj se pored ostalog raspravljao i o radu inspeksijskih službi, konkretno građevinske inspekcije. U tekstu je, pored ostalog, objavljena informacija koju je na navedenoj sednici u usmenom izveštaju dao EE načelnik svih inspeksijskih službi pri ĐĐ, da je tužilji "na dušu", kao glavnom građevinskom inspektoru stavio dogradnju objekta u ŽŽ, čijem investitoru je sugerisala da gradi a da će objekat naknadno biti legalizovan, kao i da će protiv tužilje biti pokrenut disciplinski postupak. Objavljena informacija nije istinita jer je tužilja pre sednice Izvršnog odbora 9. 6. 2004. godine donela rešenje kojim je naložila rušenje pomenutog dograđenog objekta u ŽŽ, koje rešenje je i uručeno investitoru. Saslušan u svojstvu svedoka EE je izjavio da kada je pošao na sednicu Izvršnog odbora nije znao da je tužilja sačinila zapisnik o inspeksijskom pregledu i donela rešenje o uklanjanju objekta, kao i da protiv nje nije pokrenuo postupak u vezi sa konkretnim predmetom niti je protiv tužilje vođen bilo kakav drugi disciplinski postupak. Tužilja se preko punomoćnika obratila prvotuženom, dopisom u kome je tražila da se u prvom narednom broju od prijema dopisa, objavi ispravka netačno objavljene informacije, koji dopis je prvotuženi objavio u listu br. 40. na strani 4. kao reagovanje pod naslovom "Informacija je neistinita".

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno je prvostepeni sud primenio materijalno pravo kada je usvojio tužben zahtev tužilje i naložio objavljivanje ispravke neistinite informacije, u smislu čl. 47. st. 4. Zakona o javnom informisanju, na način kako je propisano odredbom čl. 56. i 57. istog propisa.

Prema odredbi čl. 47. st. 4. Zakona o javnom informisanju, lice čiji su pravo ili interes povređeni neistinitom, nepotpunom ili netačno prenetom informacijom, može tužbom zahtevati da sud odgovornom uredniku naredi da, bez naknade, objavi njegovu ispravku te informacije kao neistinite, nepotpune ili netačno prenete.

Informacija objavljena u predmetnom tekstu je neistinita, jer je utvrđeno da protiv tužilje nikada nije vođen disciplinski postupak i da je ona, kao glavni građevinski inspektor zakonito postupala u predmetu dogradnje objekta ŽŽ. Kako se ova neistinita informacija odnosi na rad tužilje kao glavnog građevinskog inspektora, to se njenim objavljivanjem vredi čast, ugled i dostojanstvo tužilje kao i njen integritet u vezi posla koji obavlja. Stoga su u konkretnom slučaju ispunjeni uslovi da sud u smislu navedenih odredbi naredi objavljivanje ispravke informacije kao neistinite.

Pravo na ispravku informacije ostvaruje se samo sudskim putem, pa činjenica što je u tekstu pod naslovom "___" objavljena ispravka informacije ne utiče na pravo tužilje da podnese tužbu za objavljivanje ispravke.

Pozivanje tuženih na okolnost da je informacija verno preneti sa sednice Izvršnog odbora ĐĐ, i s tim u vezi na odredbu čl. 82. Zakona o informisanju, nije od uticaja na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari, jer se navedena odredba odnosi na pravo na naknadu materijalne i nematerijalne štete koju pretrpi lice na koje se odnosi netačna, neistinita, nepotpuna, ili druga informacija čije je objavljivanje zabranjeno u skladu sa ovim Zakonom, odnosno lice kojem nije objavljena ispravka, odgovor ili druga informacija čije objavljivanje ima pravo da traži, što nije predmet ovog spora.

Na osnovu čl. 70. Zakona o javnom informisanju i čl. 386. Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

sd